

Його часто жартома називають Дідом Морозом. Можливо, за веселу вдачу, кмітливість, розлогий політ думки, а головне, — подарунки. Чи то грамоти, призи, чи ключі від нових квартир. Саме вони останніми днями були вручені міським головою Славутича, а саме про нього йде мова, жителям селища Лісне.

Сьогодні Володимир Удовиченко — голова наймолодшого міста нашої країни, є лауреатом Державної премії в галузі науки і техніки, а також справжнім серед своїх колег при обговоренні будь-яких регіональних питань. Тож не даремно його обрано представником України в Палаті місцевих влад в Конгресі місцевих і регіональних влад Європи. Кореспондент «Вісника Чорнобиля» у першу чергу поцікавився у мера перспективою розвитку міста-супутника Чорнобильської АЕС.

— Плани на майбутнє Славутича величезні, — розпочав розмову Володимир Удовиченко. — Місто житиме, житимуть в ньому люди, народжуватимуться діти. І тут постає дуже важливе питання: наскільки якісно житимуть в плані екологічної безпеки? Адже це є основою сталого розвитку міста, держави, нації. Саме про складові поняття екологічної безпеки я і хочу повести розмову...

**Володимир УДОВИЧЕНКО:**

# «У СЛАВУТИЧІ ДІЄ СПРАВЖНЯ МОДЕЛЬ ЕКОПОЛІСУ»

*— Дійсно, під час будівництва Славутича у 1986-1988-х роках багато позакультурних розмов точилися щодо його радіоекологічного розташування. Проблема, погодьтеся, теж є...*

— Чорнобиль — це трагедія не лише одного міста. Це найбільша трагедія нашої країни. І зараз ми повинні себе примусити усвідомити теорію сталого розвитку: проаналізувати екологічну ситуацію в Україні, керуючись новими поглядами з урахуванням набутого, подивитися на проблему, викликані Чорнобильською катастрофою, оцінити результати розвитку енергетичної галузі і ефективність використання природних ресурсів, дати об'єктивну оцінку неконтрольованому нагромадженню різних видів відходів, у тому числі радіоактивних.

Зробивши це, ми, безумовно, прийдемо до жалких висновків, але не для того, щоб втрачати свідомість, а для того, щоб, навпаки, знаходити найбільш ефективні шляхи вирішення проблем екологічної реабілітації України.

Сьогодні, вочевидь, що нашої державі самостійно не вирішити проблеми глобальної ядерної катастрофи на Чорнобильській АЕС, тим більше, що це далеко не єдина екологічна проблема в країні. Але ми повинні перекопати світ, що екологічна безпека, з урахуванням вже існуючих технологій, не може бути містечковим поняттям. Від загрози наслідків аварії на ЧАЕС може бути поставлена під загрозу взагалі екологічна безпека планети. Тому в світі,



**Є про що поговорити Славутичському міському голові Володимиру Удовиченку із американськими науковцями та дипломатами.**

особливо розвинутими країнами, повинно бути усвідомлено, що проблема виживання, проблема екологічної безпеки має міжнародний планетарний характер.

*— Через п'ятнадцять років після катастрофи тріхи все притихло. Ви, як мер Славутича, мабуть, це особливо відчуваєте?*

— Не хочу сказати, що ми залишилися наодинці з бідою, але філософію тісної співпраці та співробітництва у західних партнерів треба ще розвивати. А почати потрібно з відпрацювання спільної міжнародної програми дій з чіт-

(м. Москва), для чого була створена спеціальна комплексна експедиція цього інституту. Лабораторію укомплектували сучасним обладнанням. Методики виконання вимірювань і програма спостережень відповідали всім діючим нормативним вимогам. Ця лабораторія існує й досі, і забезпечує виконання багатьох видів контролю.

Все це дало позитивні результати. Жителі Славутича впевнені в повній безпеці проживання в місті, — про це нині свідчать й результати опитувань, і показники народжуваності.

*— А як технологічно вилучило на славутчан рішення про остаточне закриття Чорнобильської атомної?*

— Звичайно ж, негативно. Адже це місто енергетиків. ЧАЕС давало його мешканцям як роботу, так і солідний зарібок. Але всі розуміли, що рішення про дострокову зупинку Чорнобильської атомної демонструє поважне ставлення України до звернення світового співтовариства, стурбованого негативним впливом подальшої експлуатації ЧАЕС на психологічний стан нинішнього і майбутніх поколінь.

Керівництво міста, профспілковий комітет Чорнобильської атомної разом з адміністрацією станції, з метою підтримки славутчан як матеріально, так і морально, відкрили бізнес-центр підготовки кадрів для приватного підприємства і створення в економічній зоні Славутича підприємств, заснованих на приватній власності. Такий центр необхідний для забезпечення робочими місцями персоналу станції, що вивільнятиметься у зв'язку з її закриттям. Бізнес-центр створений за участю Національної атомної енергогенеруючої компанії «Енергоатом», Чорнобильської міської адміністрації і міської громадської ради. Бізнес-центр надаватиме багато послуг безкоштовно і на пільгових умовах починаючим і досвідченим підприємцям. Зокрема це стосується консультацій з питань організацій підприємництва, податків, господарської діяльності, сертифікації продукції, атестації персоналу і виробництва, впровадження системи якості. Новостворений бізнес-центр готовий бути посередником у переговорах з державними структурами, органами державної влади, братиме на себе відповідальність, даватиме гарантії перед кредиторами за впроваджувані проекти.

Отже, як я вже сказав, у Славутичі поступово розвіяні попереджені судження щодо подальшої долі міста. Проблеми, звичайно, є, але вони вирішуються.

**Микола БАРСЬКИЙ.**